

Pinzellades

by ICM Divulga | juny 19, 2020

Armadillo/Malarmat (*Peristedion cataphractum*)

D. Lloris - 2020 Ciència & Consciència

El cas del peix prehistòric

D. Lloris

La Rosana, la noia que atenia la centralita telefònica de l'Institut, em va trucar per dir-me que algú, d'aspecte més aviat estrany, volia parlar amb un especialista en peixos sobre un assumpte molt important – Podria ser tan amable de venir i atendre'l?

Efectivament, l'aspecte de l'individu era un xic desmanegat. El seu cap petit, amb cabells vermellorsos i encrespats, sobresortia d'entre les solapes alçades de la jaqueta marinera on anava embotit, i els seus petits ulls de mirada fugissera semblaven voler controlar tot el que es movia al seu voltant. No sé per què, però em va recordar un d'aquests dibuixos on es representa un conspirador que porta una bomba, negra i esfèrica amb la metxa encesa, sota l'abric. Em vaig presentar i vaig preguntar en què el podia ajudar.

Després d'una llarga i lateral mirada de reconeixement em va respondre, amb un murmur de confident, que portava un peix prehistòric que volia mostrar-me. Al mateix temps que deia això, ficava la mà a la jaqueta.

Vaig fer un pas enrere en prevenció de qualsevol sorpresa, però el que va extreure va ser una caixa de cigars de poc més d'un pam de llarg, per uns deu centímetres d'ample i tres o quatre d'alt. Sense obrir-la, em va mirar amb desconfiança i va tornar a remugar

alguna cosa sobre la importància de la troballa.

El vaig apressar a ensenyar-me'l, ja que estava interessat en saber com era aquest peix i, així, drets a l'entrada de l'Institut, em va mostrar un malarmat (*Peristedion cataphractum*) ressec i d'un color groguenc esvaït, que apareixia sobre un fons de tela vermella acuradament disposada (Fig. 1).

Fig. 1. Caixa de puros amb l'exemplar "prehistòric". [Ref.: Fotocomposició D. Lloris]

Quan li vaig mostrar el meu interès per saber d'on l'havia tret, va explicar que l'havia trobat, encara viu, a la riba d'un riu que flanqueja el nord de la ciutat [Besòs].

No vaig gosar contradir-lo, ni explicar-li que aquella espècie era impossible que l'hagués trobat viva a prop d'un riu i menys aquell on va dir haver-la trobat, perquè en aquell temps, no com ara, hi havia un grau de contaminació tan gran que difícilment podia albergar cap vida que no fos bacteriana.

Tampoc li vaig comentar que aquesta espècie no era rara, ni que era pròpia dels fons marins, compresos entre 30 i 700 metres de profunditat. En canvi, mentre l'acompanyava a la sortida, el vaig felicitar per posseir un exemplar tan estrany, i li vaig recomanar posar-lo en un lloc segur. Sens dubte es tractava d'un valuós tresor de temps remots que valia la pena conservar.

REFERÈNCIA

Relat extret i modificat, de:

Lloris, D. 2019. *Anecdotario y vivencias de un Ictiólogo (Anacefaleosis 1971 – 2018)*. Amazon, 314 pp.

AUTOR

Dr. Domingo Lloris, ictiòleg marí amb 150 publicacions, 60 projectes, 52 campanyes al Mediterrani, Cantàbric, Mauritània, Namíbia, Canal de Beagle, mar argentí, Xile, Terranova. Pioner en el mostreig a més de 1000 m de fondària.

Foto de portada: Malarmat (*Peristedion cataphractum*) i detall del cap [Ref.: D. Lloris].

Agencia Estatal Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC)

www.csic.es